

Nýggj mannagongd hækkar dygdina á grønlendskum flaki

GRØNLENDAR GOYMA LIVANDI TOSK Í BÚRUM TIL HANN VERÐUR TIKIN OG DRIPIN UPPÁ TVEIR TÍMAR

Árni Gregersen

Í Grønlandi hava fiskimenn gjøgnum mong ár roynt við jollum inni á firðunum eftir fiski.

Fiskurin kemur heilt inn móti landi um sumrarnar og tá er vanligt, at fiskað verður við botngørnum eftir toskinum.

Í veruleikanum hevur hetta ongantið verið nøkur góð söluvøra, tí fiskurin er ofta bleytur og fullur av lodnu og øðrum, tá ið hann verður fiskaður. Har er vanliga nógv at fáa hjá smáu jollunum, men tað hevur verið torført at sleppa av við fiskin, tí virkini hava ikki megnað at taka ímóti nøgdunum.

Nú er Royal Grenland farið í holt við eina roynd í Manitsoq, sum hevur broytt støðuna ómetaliga nógv.

Royndirnar gera, at flakavirkið í bygdini tekur móti jøvnum nøgdum

av fiski og jollufiskararnir sleppa av við tað, sum teir fiska. Hetta er gjørt í eina tíð nú og føroyingar eru partur av royndini í Manitsoq.

-Eg haldi tað ber væl til at siga, at hetta hevur havt ómetaliga stóra ávirkan á lívið í bygdini, sigur Andrias Lava Olsen úr Havn, sum er ein teirra, sum gjøgnum nøkur ár hevur arbeitt við nýggja mátanum at goyma livandi fisk uppá.

-Hetta hevur lyft bygdina upp. Har er nógv arbeiði og serliga í Brúksuni hava tey merkt at umsetningurin er hækkaður ómetaliga nógv, síðani hendan royndin av álvara fór at virka hjá okkum, fortelur Andrias Lava Olsen.

Aðrir føroyingar eisini

Andrias Lava Olsen hevur seianstu 15-16 árinum arbeitt fyri Royal Greenland. Hann sigldi við trolarum í eina

10 ár sum skipari og stýrimaður, men seinastu fimm árinum hevur hann arbeitt á landi.

Hann hevur við skipini hjá Royal Greenland at gera og hann og Sámál Jákup Olsen úr Vestmanna eru báðir í Manitsoq, har teir arbeiða fyri grønlenska felagið.

-Upprunaliga haldi eg, at tankin kom frá Meinhard Jacobsen, stjóri í Royal Greenland-fyrirkuni í Polandi, og so stjóranum hjá mær, sigur Andrias Lava Olsen.

Søgan er, at teir dugdu at síggja, at nógvi toskurin, sum fekst inni á firðunum í veruleikanum fór alt ov illa. Fiskurin var bleytur tá ið hann var avreiddur og oftani var hann eisini ov gamal, tá ið hann endiliga hevði verið gjøgnum flakavirkið og var klárur at selja.

Annar fiskiháttur

Vanligasti mátin at fiska uppá inni á firðunum er við botngørnum.

Botngørnini eru kortini ikki tað sum vit vanliga kalla gørn, tí meskararnir eru smáir, so fiskurin stendur ikki í gørnunum.

Í veruleikanum er talan um fellur, har fiskurin verður beindur inn í eina nót, har hann so stendur livandi. Trupulleikin hevur verið at fáa fiskin víðari livandi og fáa betri dygd í hann.

Sjálvt hugskotið gongur út uppá at goyma fiskin livandi og í veruleikanum svøltu hann áðrenn hann verður dripin. Hetta ger fiskin fastari og hann verður eisini serliga hvítur.

-Tað hava sjálvandi verið nógvar

avbjóðingar at fáa hetta gjørt, men gjøgnum nøkur ár hava vit arbeitt okkum fram til eina mannagongd sum ger, at virkið í Manitsoq í ár tekur móti 6000-7000 tons av hesum fiskinum í ár, sigur Andrias Lava Olsen.

Vónin ein partur av skipanini

Í dag er fiskiskapurin skipaður so, at hvør einstakur jollufiskari hevur ein

